

Syyskokouksen palkittuja purjelentäjiä. Oik. Harmon-patsaan saanut Matias Viitanen, keskellä SE-mitalin 500 km:n kolmioennätyksestä saanut Mikko Asikainen, vas. Satakunnan Maljalla palkittu Raimo Nurminen.

SIL:n syyskokouksen yhteydessä sai Turun Lentokerhon pitkäaikainen puheenjohtaja ja varsinaissuomalaisen harrasteilmailun sielu Matti Elonheimo liiton kultaisen ansio-merkin. Jakamassa liiton kunniapuheenjohtaja prof. Edvard Wegelius, kokouksen puheenjohtajana toiminut liiton ensimmäinen varapuheenjohtaja kenraali K. O. Leinonen ja toiminnanjohtaja Reino Kronholm. (vas.)

Wihuri-Yhtymän pääjohtaja Antti Aarnio-Wihuri ja yhtymään kuuluvan Lento- huollon myyntipäällikkö Matias Viitanen olivat SIL:n joulukuun 8. päivänä pidetyn syyskokouksen kaksi nimeä. **Aarnio-Wihuri valittiin liiton uudeksi puheenjohtajaksi ja Viitanen sai Harmon-patsaan vuoden 1972 purjelennon mm-kisojen hopeatilan johdosta.**

Syyskokous jakaantui perinteellisesti kolmeen osaan, aamulla pidettyyn ns. informaatiotilaisuuteen, (jota jotkut häpeämättömästi myös junttakokoukseksi kutsuvat), keskipäivän viralliseen kokoukseen ja iltapäivän esitelmä- ja palkintojenjakotilaisuuteen.

Jo informaatiotilaisuudessa ilmeni, että kokouksesta oli luvassa vilkkaampi kuin vuosiin. Liiton puheenjohtaja vuorineuvos Uolevi Raade oli ilmoittanut olevansa pakotettu luopumaan muiden kiireidensä vuoksi, ja hänen seuraajakseen oli esitetty kahtakin ehdokasta.

Suoritettua summittaisessa koeäänestyksessä Räyskälän taholta esitetty ja varsin monien lähinnä maaseudun pienempien kerhojen taholta kannatettu pääjoht. Aarnio-Wihuri löi melko selvin numeroin Helsingin Ilmailuyhdistyksen eli Hilyn ehdokkaaksi konsuli Olavi A. Raution, joka Hilyn lisäksi tuntui nauttavan kannatusta lennokkirheilijoiden ja Turun suunnassa. Myös toisen varapuheenjohtajan paikasta suoritettiin koeäänestys, jossa olivat vastakkain Rautio ja imatralainen ins. Esko Lehtinen. Lehtinen osoittautui niukalla marginaalilla suosituimmaksi ääniharavaksi. Vielä kolmaskin koeäänestys tehtiin PKT:n puheenjohtajasta. Räyskälän johtama leiri

esitti ins. Rauno Renko a Heinolasta, pääkaupunkilaisleiri Hilyn puheenjohtajaa E. T. Grönlundia. Edellinen sai selvästi suuremman kannatuksen.

Informaatiotilaisuuden historia toistui varsinaisessa kokouksessa, sillä kerhojen viralliset edustajat joutuivat käyttämään kaikkia kolmea äänestyslippuaan. Puheenjohtajasta ja toisesta varapuheenjohtajasta äänestettiin samoin tuloksien äänin koeäänestyksessäkin, joten Aarnio-Wihuri ja Lehtinen tulivat valituiksi, edellinen äänin 1.361—776, jälkimmäinen äänin 1.111—982. Kolmas äänestys käytiin hallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle valittavista uusista jäsenistä ja jälleen vei Räyskälä/muu Suomi koalition lista voiton Hily-lennokkirheilijät—Turku-akselista lukemin 1.192—852. Sitä vastoin keskustuomikuntien puheenjohtajista ei enää ollut tarvis äänestää (onneksi, sillä äänestysliput olisivat loppuneet) vaan valinnat olivat yksimielisiä.

Näin ollen SIL:n hallituksen kokoonpano kuluvaan vuonna on seuraava: puheenjohtaja, pääjoht. Antti Aarnio-Wihuri, varapuheenjohtaja, kenraali K. O. Leinonen ja ins. Esko Lehtinen, keskustuomikuntien puheenjohtajat, toimijoht. Pentti O. Heimolainen (tiedotus), lentoas. päällikkö Mikko Lallukka (moottorilento), dipl. ins. Timo Nieminen (laskuvarjourheilu), ins. Sandy Pimenoff (lennokki) ja ins. Rauno Renko (purjelento) sekä hallituksen jäsenet toimijoht. Pentti Ahava, os. pääll. Carl-Eric Calás, kansaned. Veikko Helle, kansaned. Gunnar Laatio, dipl. ins. Åke Lundström, lentotoiminnan joht. Tero Mustakallio, pääjoht. Mika Tiivola, kauppaneuvos Hugo Timonen, hallitusneuvos Kai Törnblom ja eversti Martti Uotinen. Näistä Heimolainen, Laatio, Nieminen,

Renko ja Törnblom ovat uusia kasvoja SIL:n hallituksessa.

Hallituksen henkilövalinnat olivatkin sitten ainoat keskustelua ja äänestyksiäkin synnyttäneet kohdat kokouksessa. Yksimielisesti ja kommentteita hyväksyttiin sekä liiton toimintasuunnitelma että talousarvio kuluvalle vuodelle. Molempia leimaa jatkuva rahan kireys, joka asettaa tiukat raamit toiminnan kehittämiseksi liiton pitemmän tähtäyksen suunnitelmien edellyttämällä tavalla.

Organisaatiota yritetään kuitenkin kehittää käytettävissä olevien mahdollisuuksien mukaisesti. Yksi kehitystyön hyväksytyistä kohteista on Ilmailu-lehden erottaminen nykyistä selvemmin omaksi erilliseksi yksiköksi liiton organisaatiossa. Jos lehti vielä onnistutaan saamaan itsensä kannattavaksi, vapauttaisi se liitosta yhden eli päätoimittaja/tiedotuspäällikön paikan täytettäväksi yksinomaan tiedotustehtäviin keskittyvällä henkilöllä. Tällainen organisaatiomuutos edellyttää lehden talouden vahvistamista mikä taas ei juuri tällä hetkellä näytä hyvältä. Energiakriisin puristama ilmailuala joutuu supistelemaan kaikkia mahdollisia kustannuksia, mm. ilmoittelua alan lehdessä.

Syyskokouksen esitelmöitsijä oli Ilmailuteollisuuden Kehitysosaston johtaja dipl. ins. Elias Järvineva, jonka aiheena oli suomalaisen lentokoneiteollisuuden nykyäkymät. Tähän aiheeseen palataan ilmailussa vielä varmasti useaankin otteeseen.

Esitelmätilaisuuden päätteesi jaettiin palkinnot. Matias Viitanen sai Harmon-patsaan purjelennon maailmanmestaruuskilpailuissa Jugoslaviassa 1972 saavuttamansa hopeamitalin vuoksi. Vuoden purjelentäjälle eli Raimo Nurmiselle annettiin vuoden 1973 Satakunnan Malja ja Veikko Fagerströmille vuoden 1973 lennokkirheilijalle kuuluva Pohjolan Malja. Laskuvarjourheilun vastaavaa huo-

mionosoitusta ei sitä vastoin nyt jaettu lainkaan, koska SIL:n laskuvarjourheilun keskustuomikunta ei katsonut mitat täyttävää ehdokasta löytyvän.

●● **Liian meluisiksi katsotuilla pienkoneilla ei enää vuodenvaihteen jälkeen ole asiaa Suomen lentokonerekisteriin.** Näin sanoo Ilmailuhallituksen määräys AIR M 15-1, jonka mukaan 1. 1. 1974 jälkeen maahan tuotavat yksimoottoriset potkurikoneet voidaan hyväksyä lentokelpoisiksi vain mikäli niiden aiheuttama suurinta sallittua lento-ohjelmitehoa ja potkurin pyörimisnopeutta vastaava melutaso ei ylitä 115 dB (A) mitattuna tyynessä säässä, standardiolosuhteissa avoimella tasaisella paikalla ja 10 metrin etäisyydellä potkurin keskistä.

Viranomainen voi kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä määräyksestä, mikäli koneen käyttö katsotaan tarpeelliseksi suunnitellun toiminta-alueen liikennetarpeet huomioon ottaen ja mikäli myös toiminta-alueen lääninhallitus puoltaa liian meluisan koneen käyttöä.

●● **Lähes 20 % kasvoi Suomen lentoasemien kokonaismatustajamäärä viime vuonna edelliseen vuoteen verrattuna.** Kolme suurinta olivat edelleen Helsinki, Oulu ja Turku.

Suomalainen lentoliikenne on edelleen voittopuolisesti kotimaan liikennettä, sillä kaksi kolmesta lentomatustajasta lensi kotimaan reiteillä. Ras-kaimmin liikennöidyit kotimaan reitit kulkivat Helsingistä Ouluun, Jyväskylään ja Kuopioon. Helsingin lentoaseman kokonaismatustajamäärä viime vuonna nousi Ilmailuhallituksen ennakkotilaston mukaan 2.3 miljoonaan. Oulu oli tilastossa kakkosena, matustajamäärä 260.000. Kolmas oli Turku 216.000, neljäs Kuopio 180.000 ja viides Jyväskylä 150.000. Kaikkiaan käytti 16 valtion hoidossa ollutta ja muutamaa yksityistä (Savonlinna, Kuusamo,